

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2011/186/Euratom:

- ★ Decyzja Rady z dnia 14 czerwca 2010 r. zatwierdzająca zawarcie przez Komisję Europejską w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej Umowy przejściowej w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali oraz Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, oraz wymianę listów zmieniającą tę umowę przejściową w zakresie autentycznych wersji językowych 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 296/2011 z dnia 25 marca 2011 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 204/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii 2
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 297/2011 z dnia 25 marca 2011 r. wprowadzające specjalne warunki regulujące przywóz paszy i żywności pochodzących lub wysyłanych z Japonii w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima ⁽¹⁾ 5

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 298/2011 z dnia 25 marca 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw ... 9

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 299/2011 z dnia 25 marca 2011 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11 11

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 300/2011 z dnia 25 marca 2011 r. w sprawie cen sprzedaży zbóż w ramach dziewiętych indywidualnych zaproszeń do składania ofert na mocy procedur przetargowych otwartych rozporządzeniem (UE) nr 1017/2010..... 13

DECYZJE

2011/187/UE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 24 marca 2011 r. zmieniająca decyzję 2010/221/UE w odniesieniu do zatwierdzenia środków krajowych zapobiegających wprowadzaniu herpeswirusa 1 μ var u ostrego (OsHV-1 μ var) na niektórych obszarach Irlandii i Zjednoczonego Królestwa (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 1825) ⁽¹⁾..... 15**

IV Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu UE i Traktatu Euratom

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

2011/188/WE:

★ **Decyzja Rady z dnia 27 lipca 2009 r. w sprawie zawarcia Umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali oraz Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem..... 19**

Umowa przejściowa w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony 21

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 14 czerwca 2010 r.

zatwierdzająca zawarcie przez Komisję Europejską w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej Umowy przejściowej w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali oraz Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, oraz wymianę listów zmieniającą tę umowę przejściową w zakresie autentycznych wersji językowych

(2011/186/Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 101 akapit drugi,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do czasu wejścia w życie Umowy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, podpisanej w Brukseli w dniu 25 maja 1998 r., niezbędne jest zatwierdzenie Umowy przejściowej w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali oraz Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, podpisanej w Brukseli w dniu 10 listopada 1999 r. (zwanej dalej „Umową przejściową”) ⁽¹⁾.
- (2) Artykuł 31 Umowy przejściowej należy zmodyfikować w celu uwzględnienia języków, które stały się językami urzędowymi Unii od momentu podpisania Umowy przejściowej w drodze Wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Turkmenistanem, zmieniającej Umowę przejściową w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali oraz Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Turkmenistanem,

z drugiej strony, w zakresie autentycznych wersji językowych (zwanej dalej „Wymianą listów”) ⁽²⁾.

- (3) Zawarcie przez Komisję Europejską w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej Umowy przejściowej, jej załączniki, protokół i oświadczenia oraz wymiana listów powinny zostać zatwierdzone przez Radę,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Niniejszym zatwierdza się zawarcie przez Komisję Europejską, w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Umowy przejściowej w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali oraz Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, oraz Wymianę listów zmieniającą Umowę przejściową w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali oraz Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, w zakresie autentycznych wersji językowych.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 14 czerwca 2010 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

⁽¹⁾ Zob. s. 21 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Zob. s. 40 niniejszego Dziennika Urzędowego.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 296/2011

z dnia 25 marca 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 204/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję 2011/178/WPZiB z dnia 23 marca 2011 r. zmieniającą decyzję Rady 2011/137/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja 2011/178/WPZiB przewiduje m.in. dodatkowe środki ograniczające w odniesieniu do Libii, w tym zakaz lotów w przestrzeni powietrznej Libii, zakaz lotów samolotów libijskich w przestrzeni powietrznej Unii oraz dalsze przepisy dotyczące środków wprowadzonych w decyzji Rady 2011/137/WPZiB z dnia 28 lutego 2011 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii ⁽²⁾, w tym przepis zapewniający, że środki te pozostaną bez wpływu na działalność humanitarną w Libii.
- (2) Niektóre z tych środków wchodzi w zakres Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do ich wdrożenia niezbędne są działania regulacyjne na szczeblu unijnym, mające w szczególności zapewnić jednolite stosowanie tych środków przez podmioty gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich.
- (3) Rozporządzenie Rady (UE) nr 204/2011 ⁽³⁾ powinno zostać odpowiednio zmienione.
- (4) W celu zapewnienia skuteczności środków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu musi ono wejść w życie z dniem jego opublikowania,

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 204/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Zakazuje się:

- a) bezpośredniego lub pośredniego udzielania osobom, podmiotom lub organom w Libii albo do użytku w tym państwie pomocy technicznej związanej z towarami i technologiami wymienionymi we Wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej (*) (zwanym dalej »wspólnym wykazem uzbrojenia«) lub związanej z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i użytkowaniem towarów zawartych w tym wykazie;
- b) bezpośredniego lub pośredniego udzielania osobom, podmiotom lub organom w Libii albo do użytku w tym państwie pomocy technicznej lub usług pośrednictwa związanych ze sprzętem, który mógłby zostać wykorzystany do represji wewnętrznych, wyszczególnionym w załączniku I;
- c) bezpośredniego lub pośredniego udzielania wsparcia finansowego lub pomocy finansowej związanej z towarami i technologiami wymienionymi we wspólnym wykazie uzbrojenia lub w załączniku I, w tym w szczególności udzielania dotacji, pożyczek i ubezpieczenia kredytów eksportowych na potrzeby sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu takich produktów lub na potrzeby udzielania związanej z tym pomocy technicznej osobom, podmiotom lub organom w Libii albo do użytku w tym państwie;
- d) bezpośredniego lub pośredniego udzielania pomocy technicznej, wsparcia finansowego lub pomocy finansowej, usług pośrednictwa lub usług transportowych związanych z zapewnianiem uzbrojonego najemnego personelu wojskowego w Libii albo do użytku w tym państwie;
- e) świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie zakazów, o których mowa w lit. a)–d).

⁽¹⁾ Dz.U. L 78 z 24.3.2011, s. 24.

⁽²⁾ Dz.U. L 58 z 3.3.2011, s. 53.

⁽³⁾ Dz.U. L 58 z 3.3.2011, s. 1.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 wymienione w nim zakazy nie mają zastosowania do udzielania pomocy technicznej, wsparcia finansowego i pomocy finansowej związanej z nieśmiercionośnym sprzętem wojskowym służącym wyłącznie celom humanitarnym lub ochronnym ani do innej sprzedaży i dostaw broni i powiązanych materiałów, zatwierdzonych wcześniej przez komitet sankcji.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państw członkowskich, wymienione w załączniku IV, mogą zezwolić na udzielanie pomocy technicznej, wsparcia finansowego i pomocy finansowej związanej ze sprzętem, który mógłby zostać wykorzystany do represji wewnętrznych, na warunkach jakie uznają za stosowne, jeżeli stwierdzą, że sprzęt ten jest przeznaczony wyłącznie do celów humanitarnych lub ochronnych.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państw członkowskich, wymienione w załączniku IV, mogą zezwolić na udzielanie osobom, podmiotom lub organom w Libii pomocy technicznej, wsparcia finansowego i pomocy finansowej związanej z towarami i technologiami wymienionymi we wspólnym wykazie uzbrojenia lub związanej ze sprzętem, który mógłby zostać wykorzystany do represji wewnętrznych, jeżeli właściwy organ uzna, że zezwolenia takie jest konieczne w celu ochrony zagrożonej atakiem ludności cywilnej i zagrożonych atakiem zamieszkałych przez ludność cywilną obszarów na terytorium Libii, pod warunkiem że w przypadku udzielania pomocy związanej z towarami lub technologiami wymienionymi we wspólnym wykazie uzbrojenia dane państwo członkowskie powiadomiło wcześniej Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

5. Ustępu 1 nie stosuje się do odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, wywożonych czasowo do Libii wyłącznie do użytku osobistego personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych, personelu Unii lub jej państw członkowskich, przedstawicieli mediów, pracowników organizacji humanitarnych i organizacji wspierających rozwój oraz personelu pomocniczego.

(*) Dz.U. C 69 z 18.3.2010, s. 19.;

2) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 4a

1. Zakazuje się wszelkim statkom powietrznym lub przewoźnikom lotniczym zarejestrowanym w Libii lub będącym własnością obywateli lub podmiotów libijskich bądź przez nich użytkowanym:

- a) przelotów nad terytorium Unii;
- b) lądowania na terytorium Unii w jakimkolwiek celu; lub
- c) świadczenia usług lotniczych z lub do Unii;

chyba że dany lot został zatwierdzony wcześniej przez komitet sankcji lub w przypadku lądowania awaryjnego.

2. Zakazany jest świadomy i umyślny udział w działaniach, których celem lub skutkiem jest omińnięcie zakazów, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 4b

1. Zabrania się statkom powietrznym lub przewoźnikom lotniczym w Unii lub będącym własnością obywateli Unii lub podmiotów zarejestrowanych lub utworzonych na mocy prawa państwa członkowskiego, bądź przez nich użytkowanym:

- a) przelotów nad terytorium Libii;
- b) lądowania na terytorium Libii w jakimkolwiek celu; lub
- c) świadczenia usług lotniczych z lub do Libii.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do lotów:

- (i) których jedynym celem jest cel humanitarny, taki jak dostawa pomocy lub ułatwianie takiej dostawy, w tym zaopatrzenia medycznego, pomocy w zakresie żywności, pracowników organizacji humanitarnych i powiązanej pomocy;
- (ii) służących ewakuacji z Libii;
- (iii) na które zezwala pkt 4 lub 8 rezolucji RB ONZ nr 1973 (2011); lub
- (iv) uznawanych za niezbędne dla dobra ludności Libii przez państwa członkowskie działające w ramach upoważnienia przyznanego w pkt 8 rezolucji RB ONZ nr 1973 (2011).

3. Zakazany jest świadomy i umyślny udział w działaniach, których celem lub skutkiem jest omińnięcie zakazów, o których mowa w ust. 1.”;

3) w art. 6 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W załączniku II wymienia się osoby fizyczne lub prawne, podmioty i organy wskazane przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przez komitet sankcji zgodnie z pkt 22 rezolucji RB ONZ nr 1970 (2011) lub z pkt 19, 22 lub 23 rezolucji RB ONZ nr 1973 (2011).

2. W załączniku III wymienia się osoby fizyczne lub prawne, podmioty i organy nieuwzględnione w załączniku II, które zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b) decyzji 2011/137/WPZiB zostały przez Radę wskazane jako osoby i podmioty uczestniczące w zlecaniu i kontrolowaniu dopuszczania się poważnego łamania praw człowieka w stosunku do osób w Libii lub w inny sposób w kierowaniu takimi działaniami lub zamieszane w takie działania, w tym przez uczestniczenie lub zaangażowanie w planowanie, dowodzenie, zlecenie lub prowadzenie ataków z pogwałceniem prawa międzynarodowego, w tym bombardowań z powietrza, wobec ludności cywilnej i obiektów cywilnych, lub jako osoby, podmioty lub organy stanowiące władze Libii, lub jako osoby, podmioty lub organy, które naruszały lub pomagały naruszać postanowienia rezolucji RB ONZ nr 1970 (2011) lub rezolucji RB ONZ nr 1973 (2011) lub przepisy niniejszego rozporządzenia, lub jako osoby, podmioty lub organy działające na rzecz, w imieniu lub pod kierunkiem wspomnianych powyżej osób, podmiotów lub organów, lub podmioty lub organy będące ich własnością lub kontrolowane przez nie lub przez osoby, podmioty lub organy wymienione w załączniku II.”;

4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 6a

Jeżeli chodzi o osoby, podmioty i organy niewskazane w załączniku II lub III, w których osoba, podmiot lub organ wskazany w tych załącznikach ma udziały, obowiązek zamrożenia środków finansowych i zasobów gospodarczych wskazanej osoby, podmiotu lub organu nie uniemożliwia niewskazanym osobom, podmiotom lub organom dalszego prowadzenia legalnej działalności w zakresie, w jakim działalność ta nie wiąże się z udostępnianiem środków finansowych lub zasobów gospodarczych wskazanej osobie, podmiotowi lub organowi.”;

5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 właściwe organy państw członkowskich, wymienione w załączniku IV, mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych należących do osób, podmiotów lub organów wymienionych

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 marca 2011 r.

w załączniku III lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych osobom, podmiotom lub organom wymienionym w załączniku III na warunkach, jakie uznają za stosowne, jeżeli uznają to za niezbędne do celów humanitarnych, takich jak dostawa pomocy lub ułatwienie takiej dostawy, w tym zaopatrzenia medycznego, pomocy w zakresie żywności, dostarczania elektryczności, pracowników organizacji humanitarnych i pomocy związanej z ich działalnością, lub ewakuacji z Libii. Dane państwo członkowskie powiadamia pozostałe państwa członkowskie i Komisję o zezwoleniach udzielonych na podstawie niniejszego artykułu.”;

6) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Władzom libijskim ani żadnej osobie, podmiotowi lub organowi wysuwającemu roszczenia w ich imieniu lub na ich korzyść nie przysługują żadne roszczenia, w tym roszczenia o odszkodowanie ani jakiegokolwiek inne roszczenia tego rodzaju, takie jak roszczenie do potrącenia lub roszczenie na podstawie gwarancji, w związku z umową lub transakcją, których wykonanie zostało zakłócone, bezpośrednio lub pośrednio, całkowicie lub częściowo, z powodu środków nałożonych zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 1970 (2011) lub rezolucją RB ONZ nr 1973 (2011), w tym środków Unii lub któregośkolwiek państwa członkowskiego nałożonych zgodnie z odpowiednimi decyzjami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, wymaganych przez te decyzje lub nałożonych w związku z wykonaniem tych decyzji, lub środków objętych niniejszym rozporządzeniem.

Osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy nie ponoszą żadnej odpowiedzialności w związku z działaniami podejmowanymi przez nie w dobrej wierze w ramach wykonywania obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu.”;

7) w art. 13 ust. 1 lit. a) odniesienie do art. 4 zastąpione zostaje odniesieniem do art. 5.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady
MARTONYI J.
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 297/2011

z dnia 25 marca 2011 r.

wprowadzające specjalne warunki regulujące przywóz paszy i żywności pochodzących lub wysyłanych z Japonii w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1 lit. b) ppkt (ii),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 53 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 przewidziano możliwość przyjęcia odpowiednich unijnych środków nadzwyczajnych w odniesieniu do żywności i paszy przywożonych z państwa trzeciego w celu ochrony zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt lub środowiska, w przypadku gdy istniejącemu ryzyku nie można wystarczająco zapobiec za pomocą środków wprowadzonych indywidualnie przez państwa członkowskie.
- (2) W następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima, który miał miejsce w dniu 11 marca 2011 r., Komisja została poinformowana, że poziomy radionuklidów w niektórych produktach żywnościowych pochodzących z Japonii, takich jak mleko i szpinak, przekroczyły progi podejmowania działań w odniesieniu do żywności stosowane w Japonii. Takie skażenie może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt w Unii, dlatego jako środek zapobiegawczy należy pilnie wprowadzić na poziomie Unii środki zapewniające bezpieczeństwo paszy i żywności, w tym ryb i produktów rybołówstwa, pochodzących lub wysyłanych z Japonii. Z uwagi na to, że nie udało się jeszcze opanować skutków wypadku, na tym etapie właściwe jest, aby wymagane badanie przed wywozem było stosowane w odniesieniu do paszy i żywności pochodzących z dotkniętych prefektur wraz ze strefą buforową, natomiast badanie wyrywkowe paszy i żywności przeprowadzane było w odniesieniu do przywozu pochodzącego z całego terytorium Japonii.
- (3) Maksymalne poziomy określono w rozporządzeniu Rady (Euratom) nr 3954/87 z dnia 22 grudnia 1987 r. ustanawiającym maksymalne dozwolone poziomy skażenia

radioaktywnego środków spożywczych oraz pasz po wypadku jądrowym lub w każdym innym przypadku zdarzenia radiacyjnego⁽²⁾, rozporządzeniu Komisji (Euratom) nr 944/89 z dnia 12 kwietnia 1989 r. ustanawiającym maksymalne dozwolone poziomy skażenia radioaktywnego w środkach spożywczych o mniejszym znaczeniu w następstwie wypadku jądrowego lub w każdym innym przypadku pogotowia radiologicznego⁽³⁾ oraz rozporządzeniu Komisji (Euratom) nr 770/90 z dnia 29 marca 1990 r. ustanawiającym maksymalne dozwolone poziomy skażenia radioaktywnego pasz w następstwie wypadku jądrowego lub wszelkich innych przypadków pogotowia radiologicznego⁽⁴⁾.

- (4) Wspomniane maksymalne poziomy mogą mieć zastosowanie po otrzymaniu przez Komisję informacji o wypadku jądrowym, potwierdzających, że maksymalne dozwolone poziomy skażenia radioaktywnego paszy i żywności prawdopodobnie zostaną osiągnięte lub już zostały osiągnięte, na podstawie decyzji Rady 87/600/Euratom z dnia 14 grudnia 1987 r. w sprawie wspólnotowych warunków wczesnej wymiany informacji w przypadku pogotowia radiologicznego⁽⁵⁾ lub na podstawie Konwencji o wczesnym powiadamianiu o awarii jądrowej z dnia 26 września 1986 r. Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (IAEA). W międzyczasie właściwe jest stosowanie tych wcześniej ustanowionych maksymalnych poziomów jako wartości referencyjnych w ocenie dopuszczalności wprowadzenia paszy i żywności do obrotu.
- (5) Władze Japonii poinformowały służby Komisji, że produkty żywnościowe pochodzące z dotkniętego regionu i wywożone z Japonii poddawane są odpowiednim badaniom.
- (6) Oprócz badań przeprowadzanych przez władze Japonii należy przewidzieć wyrywkowe kontrole takiego przywozu.
- (7) Właściwe jest, aby państwa członkowskie informowały Komisję o wszystkich wynikach analiz za pośrednictwem systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach (RASFF) oraz systemu wczesnego ostrzegania o zagrożeniach radiologicznych Unii Europejskiej (ECURIE). Środki będą poddawane przeglądowi na podstawie tych wyników analiz.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 371 z 30.12.1987, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 101 z 13.4.1989, s. 17.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 83 z 30.3.1990, s. 78.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 371 z 30.12.1987, s. 76.

- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

944/89 z dnia 12 kwietnia 1989 r. oraz rozporządzeniu Komisji (Euratom) nr 770/90 z dnia 29 marca 1990 r.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do paszy i żywności (środków spożywczych) w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 3954/87 pochodzących lub wysyłanych z Japonii, z wyłączeniem produktów, które opuściły Japonię przed dniem 28 marca 2011 r., oraz produktów, które zostały zebrane lub przetworzone przed dniem 11 marca 2011 r.

Artykuł 2

Poświadczenie

1. Wszystkie przesyłki produktów wymienionych w art. 1 podlegają warunkom określonym w niniejszym rozporządzeniu.

2. Przesyłki produktów wymienionych w art. 1, które nie są objęte zakresem dyrektywy Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁽¹⁾ są wprowadzane do UE poprzez wyznaczone miejsca wprowadzenia (zwane dalej „DPE”) w rozumieniu art. 3 lit. b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 669/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt i zmieniającego decyzję 2006/504/WE⁽²⁾.

3. Do każdej przesyłki produktów, o których mowa w art. 1, dołączana jest deklaracja poświadczająca, że

— produkt został zebrany lub przetworzony przed dniem 11 marca 2011 r. lub

— produkt pochodzi z prefektury innej niż Fukushima, Gunma, Ibaraki, Tochigi, Miyagi, Yamagata, Niigata, Nagano, Yamanashi, Saitama, Tokio i Chiba lub

— w przypadku gdy produkt pochodzi z prefektur Fukushima, Gunma, Ibaraki, Tochigi, Miyagi, Yamagata, Niigata, Nagano, Yamanashi, Saitama, Tokio i Chiba, nie zawiera on poziomów radionuklidów: jodu-131, cezu-134 i cezu-137 przekraczających maksymalne poziomy przewidziane w rozporządzeniu Rady (Euratom) nr 3954/87 z dnia 22 grudnia 1987 r., rozporządzeniu Komisji (Euratom) nr

4. Wzór deklaracji, o której mowa w ust. 3, określono w załączniku. Deklaracja musi być podpisana przez upoważnionego przedstawiciela właściwych organów Japonii, a w przypadku produktów, do których stosuje się ust. 3 tiret trzecie, towarzyszy jej sprawozdanie analityczne.

Artykuł 3

Identyfikacja

Każda przesyłka produktów, o których mowa w art. 1, jest oznaczana kodem wskazanym w deklaracji, w sprawozdaniu analitycznym zawierającym wyniki pobrania próbek i analizy, w świadectwie zdrowia, jak również we wszelkich dokumentach handlowych dołączonych do przesyłki.

Artykuł 4

Upřednie zgłoszenie

Podmioty działające na rynku spożywcym i rynku pasz lub ich przedstawiciele przekazują właściwym organom w punkcie kontroli granicznej (zwanym dalej „BIP”) lub w DPE upřednie zgłoszenie przybycia każdej przesyłki produktów, o których mowa w art. 1, przynajmniej na dwa dni robocze przed faktycznym przybyciem przesyłki.

Artykuł 5

Kontrole urzędowe

1. Właściwe organy BIP lub DPE przeprowadzają kontrole dokumentów i kontrole tożsamości w odniesieniu do wszystkich przesyłek produktów, o których mowa w art. 1, oraz kontrole fizyczne, w tym analizy laboratoryjne, na obecność jodu-131, cezu-134 i cezu-137 w odniesieniu do co najmniej 10 % przesyłek produktów, o których mowa w art. 2 ust. 3 tiret trzecie, oraz w odniesieniu do co najmniej 20 % przesyłek produktów, o których mowa w art. 2 ust. 3 tiret drugie.

2. Przesyłki znajdują się pod kontrolą urzędową przez okres nie dłuższy niż 5 dni roboczych, do czasu uzyskania wyników analizy laboratoryjnej.

3. Dopuszczenie przesyłek do swobodnego obrotu następuje pod warunkiem, że podmiot działający na rynku spożywcym i rynku pasz lub jego przedstawiciel przedłoży organom celny deklarację, o której mowa w załączniku, należycie poświadczoną przez właściwe organy w BIP lub DPE, potwierdzającą, że kontrole urzędowe, o których mowa w ust. 1, zostały przeprowadzone, a wyniki kontroli fizycznych, jeśli takie kontrole miały miejsce, były korzystne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.2009, s. 11.

Artykuł 6**Koszty**

Wszystkie koszty poniesione w związku z kontrolami urzędowymi, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2, oraz wszelkimi środkami przedsięwziętymi w następstwie niezgodności z wymogami ponosi podmiot działający na rynku spożywczym i rynku pasz.

Artykuł 7**Produkty niezgodne z wymogami**

Zgodnie z art. 6 rozporządzenia (Euratom) nr 3954/87 pasza i żywność niezgodne z maksymalnymi dozwolonymi poziomami, o których mowa w załączniku do rozporządzenia (Euratom) nr 3954/87, w rozporządzeniu (Euratom) nr 944/89 oraz w rozporządzeniu (Euratom) nr 770/90, nie są wprowadzane do obrotu i są w bezpieczny sposób usuwane lub zwracane do państwa pochodzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 marca 2011 r.

Artykuł 8**Sprawozdania**

Państwa członkowskie regularnie informują Komisję o wszystkich uzyskanych wynikach analiz za pośrednictwem systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach (RASFF) oraz systemu wczesnego ostrzegania o zagrożeniach radiologicznych Unii Europejskiej (ECURIE).

Artykuł 9**Wejście w życie i okres stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia jego wejścia w życie do dnia 30 czerwca 2011 r. Rozporządzenie będzie co miesiąc poddawane przeglądowi na podstawie uzyskanych wyników analiz.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Deklaracja dotycząca przywozu do Unii Europejskiej

..... (*)

Kod przesyłki ..... Numer deklaracji .....

Zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 297/2011⁽¹⁾ wprowadzającego specjalne warunki regulujące przywóz paszy i żywności pochodzących lub wysłanych z Japonii w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima.....
..... (właściwy organ, o którym mowa w art. 2 ust. 2)

OŚWIADCZA, że .....

..... (produkty wymienione w art. 1)

znajdujące się w niniejszej przesyłce składającej się z: .....

..... (opis przesyłki, produkt, liczba i rodzaj opakowań, waga brutto lub netto)

załadowanej w ..... (miejsce załadunku)

w dniu ..... (data załadunku)

przez ..... (identyfikacja przewoźnika)

przeznaczonej do ..... (miejsce i państwo przeznaczenia)

wysłanej z zakładu .....

..... (nazwa i adres zakładu)

- zostały zebrane lub przetworzone przed dniem 11 marca 2011 r.
- pochodzą z prefektury innej niż Fukushima, Gunma, Ibaraki, Tochigi, Miyagi, Yamagata, Niigata, Nagano, Yamanashi, Saitama, Tokio i Chiba
- pochodzą z prefektur: Fukushima, Gunma, Ibaraki, Tochigi, Miyagi, Yamagata, Niigata, Nagano, Yamanashi, Saitama, Tokio i Chiba oraz pobrano z nich próbki w dniu ..... (data), które poddano analizie laboratoryjnej w dniu ..... (data) w ..... (nazwa laboratorium) w celu określenia poziomu radionuklidów, jodu-131, cezu-134 i cezu-137, i wyniki tych analiz są zgodne z maksymalnymi poziomami, o których mowa w art. 2 ust. 3. Sprawozdanie analityczne znajduje się w załączeniu.

Sporządzono w ..... w dniu .....

Pieczeń i podpis upoważnionego
przedstawiciela właściwego organu, o którym mowa w art. 2 ust. 4

Część do wypełnienia przez właściwy organ w BIP lub DPE

- Przesyłka została zaakceptowana do przedstawienia do dopuszczenia do swobodnego obrotu przez organy celne w Unii Europejskiej

.....
(Właściwy organ, państwo członkowskie)

Data

Pieczeń

Podpis

(*) Produkt i państwo pochodzenia..

(1) Niniejsze rozporządzenie.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 298/2011**z dnia 25 marca 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 26 marca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 marca 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	ET	73,9
	IL	82,8
	JO	71,2
	MA	57,2
	TN	115,9
	TR	81,4
	ZZ	80,4
0707 00 05	EG	170,1
	TR	144,5
	ZZ	157,3
0709 90 70	MA	33,7
	TR	129,5
	ZA	49,8
	ZZ	71,0
0805 10 20	EG	52,6
	IL	77,9
	MA	53,5
	TN	58,7
	TR	74,0
	ZZ	63,3
0805 50 10	EG	66,4
	TR	51,7
	ZZ	59,1
0808 10 80	AR	86,0
	BR	79,5
	CA	106,9
	CL	89,4
	CN	89,7
	MK	47,7
	US	140,9
	UY	64,5
	ZA	94,2
	ZZ	88,8
0808 20 50	AR	92,9
	CL	82,7
	CN	55,6
	US	79,9
	ZA	92,6
	ZZ	80,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 299/2011**z dnia 25 marca 2011 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem Komisji (UE) nr 867/2010 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 295/2011 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem (UE) nr 867/2010, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 26 marca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 marca 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego**José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Dz.U. L 259 z 1.10.2010, s. 3.⁽⁴⁾ Dz.U. L 79 z 25.3.2011, s. 11.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywózowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 26 marca 2011 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	51,49	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	51,49	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	51,49	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	51,49	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	49,96	2,48
1701 99 10 ⁽²⁾	49,96	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	49,96	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,50	0,22

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 300/2011**z dnia 25 marca 2011 r.****w sprawie cen sprzedaży zbóż w ramach dziewiętych indywidualnych zaproszeń do składania ofert na mocy procedur przetargowych otwartych rozporządzeniem (UE) nr 1017/2010**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. f) w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1017/2010 ⁽²⁾ uruchomiono sprzedaż zbóż w drodze procedur przetargowych zgodnie z warunkami przewidzianymi w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej ⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 oraz art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1017/2010, na podstawie ofert otrzymanych w ramach indywidualnych zaproszeń do składania ofert, Komisja musi ustalić minimalną cenę sprzedaży dla każdego rodzaju zbóż oraz każdego państwa członkowskiego lub podjąć decyzję o nieustaleniu minimalnej ceny sprzedaży.

- (3) Na podstawie ofert otrzymanych w ramach dziewiętych indywidualnych zaproszeń do składania ofert podjęto decyzję, iż należy ustalić minimalną cenę sprzedaży dla niektórych zbóż i dla niektórych państw członkowskich oraz że nie należy ustalać minimalnej ceny sprzedaży dla innych zbóż i innych państw członkowskich.
- (4) Aby wywołać szybką reakcję rynku oraz zapewnić efektywne zarządzanie przedmiotowym środkiem, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do dziewiętych indywidualnych zaproszeń do składania ofert dotyczących sprzedaży zbóż w ramach procedur przetargowych otwartych rozporządzeniem (UE) nr 1017/2010, w których przypadku termin składania ofert upłynął z dniem 23 marca 2011 r., decyzje w sprawie ceny sprzedaży na dany rodzaj zboża i dla danego państwa członkowskiego określa się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 marca 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 293 z 11.11.2010, s. 41.

⁽³⁾ Dz.U. L 349 z 29.12.2009, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Decyzje dotyczące sprzedaży

(EUR/t)

Państwo członkowskie	Minimalna cena sprzedaży		
	Pszenvica zwyczajna	Jęczmień	Kukurydza
	Kod CN 1001 90	Kod CN 1003 00	Kod CN 1005 90 00
Belgique/België	X	X	X
България	X	X	X
Česká republika	X	X	X
Danmark	X	X	X
Deutschland	X	172,51	X
Eesti	X	X	X
Eire/Ireland	X	X	X
Elláda	X	X	X
España	X	X	X
France	X	°	X
Italia	X	X	X
Kypros	X	X	X
Latvija	X	X	X
Lietuva	X	X	X
Luxembourg	X	X	X
Magyarország	X	X	X
Malta	X	X	X
Nederland	X	X	X
Österreich	X	X	X
Polska	X	X	X
Portugal	X	X	X
România	X	X	X
Slovenija	X	X	X
Slovensko	X	X	X
Suomi/Finland	X	°	X
Sverige	X	—	X
United Kingdom	X	—	X

— Brak ustalonej minimalnej ceny sprzedaży (odrzucono wszystkie oferty)

° Brak ofert

X Brak zbóż dostępnych do sprzedaży

Nie dotyczy

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 24 marca 2011 r.

zmieniająca decyzję 2010/221/UE w odniesieniu do zatwierdzania środków krajowych zapobiegających wprowadzaniu herpeswirusa 1 μ var u ostryg (OsHV-1 μ var) na niektórych obszarach Irlandii i Zjednoczonego Królestwa

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 1825)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/187/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób⁽¹⁾, w szczególności jej art. 43 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji Komisji 2010/221/UE z dnia 15 kwietnia 2010 r. zatwierdzającej krajowe środki w zakresie ograniczenia wpływu niektórych chorób zwierząt akwakultury i dzikich zwierząt wodnych zgodnie z art. 43 dyrektywy Rady 2006/88/WE⁽²⁾ zezwala się, by niektóre państwa członkowskie stosowały ograniczenia w odniesieniu do wprowadzania do obrotu i przywożenia tych zwierząt w celu zapobiegania wprowadzeniu niektórych chorób na ich terytorium, pod warunkiem że państwa te wykazały, że one lub ich wyznaczone obszary są wolne od tych chorób lub że ustanowiły program zwalczania w celu uwolnienia się od tych chorób.
- (2) Od 2008 r. na niektórych obszarach Irlandii, Francji i Zjednoczonego Królestwa wzrosła śmiertelność ostryg pacyficznych (*Crassostrea gigas*). Badania epidemiologiczne przeprowadzone w 2009 r. sugerowały, że do wymienionej podwyższonej śmiertelności w dużym stopniu przyczynił się nowo odkryty szczep herpeswirusa 1 u ostryg (OsHV-1), a mianowicie OsHV-1 μ var.
- (3) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 175/2010 z dnia 2 marca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2006/88/WE w zakresie środków mających na celu zwal-

czanie podwyższonej śmiertelności ostryg z gatunku *Crassostrea gigas* w związku z wykryciem herpeswirusa 1 μ var u ostryg (OsHV-1 μ var)⁽³⁾ przyjęto, aby zapobiec dalszemu rozprzestrzenianiu się wirusa OsHV-1 μ var. Rozporządzeniem tym wprowadzono środki zapobiegające rozprzestrzenianiu się choroby i stosuje się ono do dnia 30 kwietnia 2011 r.

- (4) Dnia 27 października 2010 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) przyjął naukową opinię na temat przypadków podwyższonej śmiertelności ostryg pacyficznych z gatunku *Crassostrea gigas*⁽⁴⁾ (opinia EFSA). W opinii tej EFSA doszedł do wniosku, że wirus OsHV-1, zarówno szczep odniesienia, jak i nowa odmiana μ (1 μ var) herpeswirusa u ostryg, łączy się z wysokim poziomem śmiertelności jaj i młodych osobników ostryg pacyficznych oraz że dostępne dowody sugerują, że infekcje wywołane wirusem OsHV-1 są koniecznym powodem, który może jednak okazać się niewystarczający, ponieważ inne czynniki okazują się istotne. W swojej opinii EFSA dalej stwierdza, że wirus OsHV-1 μ var wydaje się dominującym szczepem wirusów w ogniskach podwyższonej śmiertelności w latach 2008–2010, chociaż nie jest jasne, czy jest to skutkiem większej zjadliwości czy innych czynników epidemiologicznych.
- (5) W 2010 r. Irlandia, Hiszpania, Niderlandy i Zjednoczone Królestwo ustanowiły programy wczesnego wykrywania wirusa OsHV-1 μ var i zastosowały właściwe ograniczenia przemieszczania ustanowione w rozporządzeniu (UE) nr 175/2010. Wyniki nadzoru podjętego przez wymienione państwa członkowskie w ramach wspomnianych programów sugerują, że niektóre części Unii są wolne od wirusa OsHV-1 μ var.
- (6) Irlandia i Zjednoczone Królestwo przedłożyły Komisji do zatwierdzenia programy nadzoru zgodnie z dyrektywą 2006/88/WE (programy nadzoru). Programy nadzoru mają na celu wykazanie, że obszary, na których nie wykryto wirusa OsHV-1 μ var, są od niego wolne, oraz zapobieżenie wprowadzeniu go na te obszary.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 98 z 20.4.2010, s. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 52 z 3.3.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EFSA Journal 2010; 8(11):1894.

- (7) W ramach programów nadzoru Irlandia i Zjednoczone Królestwo będą stosować podstawowe środki bezpieczeństwa biologicznego przeciwko wirusowi OsHV-1 μ var równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie 2006/88/WE oraz prowadzić nadzór ukierunkowany. Ponadto zastosują ograniczenia przemieszczania ostryg pacyficznych do obszarów objętych programami nadzoru.
- (8) Ograniczenia przemieszczania określone w programach nadzoru odnoszą się jedynie do ostryg pacyficznych przeznaczonych do obszarów hodowli lub do obszarów przejściowych oraz do zakładów wysyłkowych, zakładów oczyszczania i innych podobnych zakładów, które nie posiadają systemu oczyszczania ścieków ograniczającego ryzyko przeniesienia chorób do wód naturalnych do poziomu możliwego do przyjęcia.
- (9) Wnioski zawarte w opinii EFSA oraz dane epidemiologiczne z 2010 r. wskazują, że rozprzestrzenienie się wirusa OsHV-1 μ var na obszary wolne od niego może spowodować wzrost śmiertelności i wynikające z tego wysokie straty dla sektora ostryg pacyficznych.
- (10) Stosowne jest zatem zastosowanie ograniczeń przemieszczania ostryg pacyficznych na obszary objęte programami nadzoru, aby zapobiec wprowadzeniu wirusa OsHV-1 μ var na te obszary. Ze względu na przejrzystość i upraszczanie prawa unijnego w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1251/2008 z dnia 12 grudnia 2008 r. wdrażającym dyrektywę Rady 2006/88/WE w zakresie warunków oraz wymagań certyfikacji w odniesieniu do wprowadzania do obrotu i przywożenia do Wspólnoty zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz ustanawiającego wykaz gatunków-wektorów⁽¹⁾ należy uwzględnić odpowiednie wymogi dotyczące wprowadzania do obrotu.
- (11) Należy zatem zatwierdzić programy nadzoru.
- (12) Ponieważ choroba wywoływana wirusem OsHV-1 μ var jest ciągle nową chorobą, w odniesieniu do której istnieje jeszcze wiele niepewności, ograniczenia przemieszczania określone w programach nadzoru zatwierdzonych niniejszą decyzją, ich stosowność i konieczność należy powtórnie ocenić w odpowiednim czasie. W związku z tym wymogi dotyczące wprowadzania do obrotu określone w niniejszej decyzji powinny stosować się jedynie przez określony czas. Ponadto Irlandia i Zjednoczone Królestwo powinny przekazywać Komisji roczne sprawozdania z działania ograniczeń przemieszczania i podjętego nadzoru.
- (13) Wszelkie podejrzenie wystąpienia wirusa OsHV-1 μ var na obszarach objętych programami nadzoru należy zbadać; w tym czasie, celem ochrony pozostałych państw człon-

kowskich posiadających zatwierdzone krajowe środki w odniesieniu do wirusa OsHV-1 μ var, powinny mieć zastosowanie niektóre ograniczenia przemieszczania ustanowione w dyrektywie 2006/88/WE. Ponadto w celu ułatwienia ponownej oceny zatwierdzonych środków krajowych należy informować Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkim późniejszym potwierdzeniu występowania choroby.

(14) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2010/221/UE.

(15) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2010/221/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Przedmiot i zakres zastosowania

Niniejszą decyzją zatwierdza się krajowe środki państw członkowskich wymienionych w załącznikach I, II i III w zakresie ograniczania wpływu i rozprzestrzeniania się niektórych chorób zwierząt akwakultury i dzikich zwierząt wodnych zgodnie z art. 43 ust. 2 dyrektywy 2006/88/WE.”;

2) dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Zatwierdzanie krajowych programów nadzoru w odniesieniu do herpeswirusa 1 μ var (OsHV-1 μ var) u ostryg

1. Zatwierdza się programy nadzoru dotyczące herpeswirusa 1 μ var (OsHV-1 μ var) przyjęte przez państwa członkowskie wymienione w drugiej kolumnie tabeli znajdującej się w załączniku III w odniesieniu do obszarów wymienionych w czwartej kolumnie tej samej tabeli (programy nadzoru).

2. Do dnia 30 kwietnia 2013 r. państwa członkowskie wymienione w tabeli w załączniku III mogą wymagać, aby przesyłki wprowadzane na obszar wymieniony w kolumnie czwartej wymienionego załącznika spełniały następujące wymagania:

a) przesyłki ostryg pacyficznych przeznaczonych do obszarów hodowli lub obszarów przejściowych muszą być zgodne z wymogami wprowadzania do obrotu ustanowionymi w art. 8a rozporządzenia (WE) nr 1251/2008;

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 41.

b) przesyłki ostryg pacyficznych muszą być zgodne z wymogami wprowadzenia do obrotu ustanowionymi w art. 8b rozporządzenia (WE) nr 1251/2008, jeżeli są one przeznaczone do zakładów wysyłkowych, zakładów oczyszczania i innych podobnych zakładów przed konsumpcją przez ludzi, które nie posiadają zatwierdzonego przez właściwy organ systemu oczyszczania ścieków, który:

(i) dezaktywuje wirusy z otoczką; lub

(ii) ogranicza ryzyko przeniesienia chorób do wód naturalnych do poziomu możliwego do przyjęcia.”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Sprawozdawczość

1. Najpóźniej do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie wymienione w załącznikach I i II przedkładają Komisji sprawozdanie dotyczące zatwierdzonych środków krajowych, o których mowa w art. 2 i 3.

2. Najpóźniej do dnia 31 grudnia każdego roku państwa członkowskie wymienione w załączniku III przedkładają Komisji sprawozdanie dotyczące zatwierdzonych środków krajowych, o których mowa w art. 3a.

3. Sprawozdania wymienione w ust. 1 i 2 zawierają przynajmniej następujące aktualne informacje:

a) poważne ryzyko dla sytuacji zdrowotnej zwierząt akwakultury lub dzikich zwierząt wodnych związane z chorobami objętymi środkami krajowymi oraz konieczność i stosowność tych środków;

b) krajowe środki w celu utrzymania statusu wolnego od choroby, włącznie z wszelkimi przeprowadzonymi badaniami; informacje dotyczące takich badań należy przedłożyć, stosując wzór zawarty w załączniku VI do decyzji Komisji 2009/177/WE (*);

c) przebieg programów zwalczania lub nadzoru, włącznie z wszelkimi przeprowadzonymi badaniami; informacje dotyczące takich badań należy przedłożyć, stosując wzór zawarty w załączniku VI do decyzji 2009/177/WE.

(*) Dz.U. L 63 z 7.3.2009, s. 15.”;

4) dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Podejrzanie i wykrycie herpeswirusa 1 μ var (OsHV-1 μ var) na obszarach objętych programami nadzoru

1. Jeżeli państwo członkowskie wymienione w załączniku III podejrzewa występowanie wirusa OsHV-1 μ var na obszarze wymienionym w kolumnie czwartej wymienionego załącznika, to państwo członkowskie podejmuje środki przynajmniej równoważne środkom określonym w art. 28, art. 29 ust. 2, 3 i 4 oraz art. 30 dyrektywy 2006/88/WE.

2. Jeżeli w toku dochodzenia epizootycznego zostanie potwierdzone wykrycie wirusa OsHV-1 μ var na obszarach, o których mowa w ust. 1, dane państwo członkowskie powiadamia o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie, a także powiadamia o wszelkich środkach podjętych w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się choroby.”;

5) dodaje się nowy załącznik III, którego tekst znajduje się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 maja 2011 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 marca 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK III

Państwa członkowskie i obszary posiadające programy nadzoru w odniesieniu do herpeswirusa 1 μ var (OsHV-1 μ var) u ostryg i zatwierdzone do podjęcia krajowe środki zwalczania choroby zgodnie z art. 43 ust. 2 dyrektywy 2006/88/WE

Choroba	Państwo członkowskie	Kod	Zasięg geograficzny obszaru z zatwierdzonymi środkami krajowymi (państwa członkowskie, strefy i enklawy)
Herpeswirus 1 μ var (OsHV-1 μ var) u ostryg	Irlandia	IE	<p>Enklawa 1: zatoki Sheephaven i Gweedore.</p> <p>Enklawa 2: zatoka Gweebarra.</p> <p>Enklawa 3: zatoki Drumcliff, Killala, Broadhaven i Blacksod.</p> <p>Enklawa 4: zatoki Ballinakill i Streamstown.</p> <p>Enklawa 5: zatoki Bertraghboy i Galway.</p> <p>Enklawa 6: ujście Shannon oraz zatoki Poulnasharry, Askeaton i Ballylongford.</p> <p>Enklawa 7: zatoka Kenmare.</p> <p>Enklawa 8: zatoka Dunmanus.</p> <p>Enklawa 9: zatoki Kinsale i Oysterhaven.</p>
	Zjednoczone Królestwo	UK	<p>Całe terytorium Wielkiej Brytanii z wyjątkiem zatoki Whitestable w hrabstwie Kent.</p> <p>Całe terytorium Irlandii Północnej z wyjątkiem zatoki Killough, Lough Foyle i Carlington Lough.”</p>

IV

(Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu UE i Traktatu Euratom)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

DECYZJA RADY

z dnia 27 lipca 2009 r.

w sprawie zawarcia Umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali oraz Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem

(2011/188/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy, zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do czasu wejścia w życie Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, podpisanej w Brukseli w dniu 25 maja 1998 r., niezbędne jest zatwierdzenie, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Umowy przejściowej w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali oraz Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, podpisanej w Brukseli w dniu 10 listopada 1999 r.
- (2) Artykuł 31 umowy przejściowej w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem należy zmodyfikować w celu uwzględnienia języków, które stały się językami oficjalnymi Wspólnoty od momentu podpisania porozumienia, za pośrednictwem wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Turkmenistanem, zmieniającej Umowę przejściową w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską,

Europejską Wspólnotą Węgla i Stali oraz Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, w zakresie autentycznych wersji językowych,

PODJEŁA NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Umowa przejściowa w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali oraz Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, razem z załącznikami, protokołem i deklaracjami dołączonymi do niej, oraz wymianą listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Turkmenistanem, zmieniającą Umowę przejściową w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali oraz Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, w zakresie autentycznych wersji językowych, która zmienia art. 31 umowy przejściowej w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem, zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Wspólnoty Europejskiej.

Teksty te są dołączone do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się Przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby uprawnionej do podpisania wymiany listów w imieniu Wspólnoty Europejskiej.

Artykuł 3

Przewodniczący Rady dokonuje notyfikacji, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, przewidzianej w art. 32 umowy przejściowej.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2009 r.

W imieniu Rady

C. BILDT

Przewodniczący

TŁUMACZENIE

UMOWA PRZEJŚCIOWA

w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, EUROPEJSKA WSPÓLNOTA WĘGLA I STALI I EUROPEJSKA WSPÓLNOTA ENERGII ATOMOWEJ, zwane dalej „Wspólnotą”,

z jednej strony, oraz

TURKMENISTAN,

z drugiej strony,

MAJĄC NA UWADZE, CO NASTĘPUJE: UMOWA o partnerstwie i współpracy ustanawiająca partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Turkmenistanem z drugiej strony, została parafowana dnia 24 maja 1997 roku,

CELEM UMOWY o partnerstwie i współpracy jest wzmocnienie i poszerzenie stosunków wcześniej nawiązanych, w szczególności w drodze podpisanej dnia 18 grudnia 1989 roku Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich w sprawie wymiany handlowej i współpracy handlowej i gospodarczej,

KONIECZNE JEST zapewnienie szybkiego rozwoju stosunków handlowych między Stronami,

W TYM CELU konieczne jest możliwie jak najszybsze wykonanie, w drodze umowy przejściowej, postanowień umowy o partnerstwie i współpracy dotyczącej handlu i kwestii związanych z handlem,

WYŻEJ WYMIENIONE postanowienia powinny odpowiednio zastąpić właściwe postanowienia umowy w sprawie wymiany handlowej i współpracy handlowej i gospodarczej,

DO CZASU WEJŚCIA w życie umowy o partnerstwie i współpracy oraz powołania Rady Współpracy konieczne jest zapewnienie Wspólnemu Komitetowi, powołanemu na mocy umowy w sprawie wymiany handlowej i współpracy handlowej i gospodarczej, możliwości korzystania z uprawnień przyznanych Radzie Współpracy przez umowę o partnerstwie i współpracy, niezbędnych w celu wykonania umowy przejściowej,

POSTANOWIŁY o zawarciu niniejszej umowy i wyznaczyły w tym celu jako swoich pełnomocników:

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA: Antti SATULI, Ambasador, Stały Przedstawiciel Republiki Finlandii Przewodniczący Komitetu Stałych Przedstawicieli

EUROPEJSKA WSPÓLNOTA WĘGLA I STALI: Timmo SUMMA, Dyrektor Dyrekcji Generalnej ds. Stosunków Zewnętrznych Komisja Wspólnot Europejskich

EUROPEJSKA WSPÓLNOTA ENERGII ATOMOWEJ: Timmo SUMMA, Dyrektor Dyrekcji Generalnej ds. Stosunków Zewnętrznych Komisja Wspólnot Europejskich

TURKMENISTAN:

Chudajberdy ORAZOW, wicepremier, KTÓRZY po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za należyte i sporządzone we właściwej formie,

UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

TYTUŁ I

ZASADY OGÓLNE

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem:
tytuł I]

Artykuł 1

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem:
art. 2]

Poszanowanie demokracji, praw podstawowych i praw człowieka określonych w szczególności w Powszechnej deklaracji praw człowieka, Karcie Narodów Zjednoczonych, akcie końcowym z Helsinek i w Paryskiej karcie nowej Europy oraz zasad gospodarki rynkowej, w tym ogłoszonych w dokumentach Konferencji KBWE w Bonn, stanowi podstawę

polityki wewnętrznej i zewnętrznej Stron oraz podstawowy element niniejszej umowy.

TYTUŁ II

HANDEL TOWARAMI

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem:
tytuł III]

Artykuł 2

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem:
art. 7]

1. Strony przyznają sobie nawzajem traktowanie oparte na klauzuli największego uprzywilejowania we wszystkich dziedzinach odnoszących się do:

- należności celnych i opłat stosowanych w przywozie i wywozie, w tym metody pobierania tych należności i opłat,
  - postanowień dotyczących odprawy celnej, tranzytu, składów i przeładunku,
  - podatków i wszelkiego rodzaju innych opłat wewnętrznych, stosowanych bezpośrednio lub pośrednio do przywożonych towarów,
  - sposobów płatności i transferu tych płatności dotyczących wymiany towarowej,
  - zasad odnoszących się do sprzedaży, kupna, transportu, dystrybucji i wykorzystania towarów na rynku wewnętrznym.
2. Postanowień ust. 1 nie stosuje się do:
- a) przywilejów przyznanych w celu ustanowienia unii celnej lub strefy wolnego handlu, albo na mocy ustanowienia takiej unii lub strefy;
  - b) przywilejów udzielanych wybranym krajom zgodnie z zasadami Światowej Organizacji Handlu (WTO) oraz innych międzynarodowych uzgodnień na rzecz krajów rozwijających się;
  - c) przywilejów przyznanych krajom sąsiednim w celu usprawnienia ruchu granicznego.
3. Postanowienia ust. 1 nie mają zastosowania w okresie przejściowym trwającym do dnia 31 grudnia 1998 r. do przywilejów określonych w załączniku I przyznanych przez Turkmenistan innym państwom powstałym w wyniku rozpadu ZSRR.

Artykuł 3

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 8]

1. Strony ustalają, że zasada swobodnego tranzytu jest zasadniczym warunkiem realizacji celów niniejszej umowy.

W związku z tym każda ze Stron gwarantuje możliwość tranzytu przez swoje terytorium towarów pochodzących z obszaru celnego lub przeznaczonych na obszar celny drugiej ze Stron bez żadnych ograniczeń.

2. Zasady określone w art. V ust. 2, 3, 4 i 5 GATT mają zastosowanie między Stronami.

3. Zasady zawarte w niniejszym artykule nie naruszają zasad szczegółowych dotyczących specyficznych sektorów, w szczególności transportu lub niektórych produktów, uzgodnionych przez Strony.

Artykuł 4

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 9]

Bez uszczerbku dla praw i obowiązków wynikających z wiążących obie Strony międzynarodowych konwencji

o odprawie czasowej towarów każda ze Stron może ponadto udzielać drugiej Stronie zwolnień z należności i opłat przywozowych i na towary odprawiane czasowo w okolicznościach i zgodnie z procedurami określonymi w każdej innej konwencji międzynarodowej wiążącej w tej kwestii, zgodnie z ustawodawstwem danej Strony. Uwzględnia się warunki, pod jakimi zobowiązania wynikające z takiej konwencji zostały zaakceptowane przez daną Stronę.

Artykuł 5

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 10]

1. Towary pochodzące z Turkmenistanu są przywożone do Wspólnoty bez żadnych ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym, bez uszczerbku dla postanowień art. 7, 10 i 11 niniejszej umowy.

2. Towary pochodzące ze Wspólnoty są przywożone na obszar Turkmenistanu bez ograniczeń ilościowych i środków o skutku równoważnym, bez uszczerbku dla postanowień art. 7, 10 i 11 niniejszej umowy.

Artykuł 6

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 11]

Towary są przedmiotem handlu między Stronami po cenach rynkowych.

Artykuł 7

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 12]

1. W przypadku gdy dany produkt jest przywożony na obszar jednej ze Stron w takich zwiększonych ilościach i na takich warunkach, że powoduje to lub może spowodować szkodę dla krajowych producentów towarów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych, wówczas Wspólnota lub Turkmenistan, zależnie od okoliczności, mogą podjąć właściwe środki zgodnie z następującymi procedurami i warunkami.

2. Zanim zostaną podjęte jakiegokolwiek środki lub gdy tylko będzie to możliwe, w przypadkach stosowania ust. 4, Wspólnota lub Turkmenistan, zależnie od okoliczności, dostarcza Wspólnemu Komitetowi wszelkie odnośne informacje w celu znalezienia rozwiązania odpowiadającego obu Stronom, zgodnie z tytułem IV.

3. Jeżeli w wyniku konsultacji w ciągu trzydziestu dni od chwili zwrócenia się do Wspólnego Komitetu Strony nie dojdą do porozumienia w sprawie działań, jakie należy podjąć, aby zaradzić powstałej sytuacji, Strona, która zwróciła się o konsultacje, ma prawo ograniczyć przywóz przedmiotowych produktów w takim zakresie i na taki okres, jak to konieczne, aby zapobiec szkodzie lub ją naprawić, lub podjąć inne właściwe środki.

4. W krytycznych okolicznościach, kiedy opóźnienie stwarza niebezpieczeństwo powstania szkód trudnych do naprawienia, Strony mogą podjąć właściwe środki, zanim przystąpią do konsultacji, pod warunkiem że konsultacje zaproponowane są niezwłocznie po wprowadzeniu tych środków.

5. Przy wyborze środków na mocy niniejszego artykułu Strony przyznają pierwszeństwo tym środkom, które w najmniejszym stopniu zakłócają realizację celów niniejszej umowy.

6. Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie narusza podjęcia przez którąkolwiek ze Stron środków antydumpingowych lub wyrównawczych ani nie wpływa w jakikolwiek sposób na podjęcie takich środków, zgodnie z art. VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994, Porozumieniem o stosowaniu art. VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994, Porozumieniem w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych lub odnośnym ustawodawstwem wewnętrznym.

Artykuł 8

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 13]

Strony zobowiązują się rozważyć rozwinięcie postanowień niniejszej umowy w sprawie obrotu towarowego między nimi, w zależności od okoliczności, włączając sytuację wynikającą z przystąpienia w przyszłości Turkmenistanu do WTO. Wspólny Komitet, o którym mowa w art. 17, może formułować zalecenia dla Stron w sprawie takich rozwinięć treści postanowień, mogących zostać wprowadzone w życie, jeżeli zostają przyjęte na mocy porozumienia między Stronami zgodnie z ich stosownymi procedurami

Artykuł 9

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 14]

Niniejsza umowa nie wyłącza zakazów lub ograniczeń dotyczących przywozu, wywozu lub tranzytu towarów, jeżeli są one uzasadnione względami moralności publicznej, porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego; ochrony zdrowia i życia ludzi, zwierząt lub roślin; ochrony zasobów naturalnych; ochrony skarbów dziedzictwa narodowego o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej, lub ochrony praw własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej, lub postanowieniami dotyczącymi złota i srebra. Jednakże takie zakazy lub ograniczenia nie powinny stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytego ograniczenia w handlu między Stronami.

Artykuł 10

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 15]

Niniejszy tytuł nie ma zastosowania do handlu wyrobami włókienniczymi objętymi działami 50–63 Nomenklatury scalonej. Handel tymi produktami regulowany jest oddzielną umową, parafowaną dnia 30 grudnia 1995 roku i stosowaną tymczasowo od dnia 1 stycznia 1996 roku.

Artykuł 11

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 16]

1. Handel wyrobami objętymi Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali jest regulowany postanowieniami niniejszego tytułu z wyjątkiem art. 5.

2. Powołuje się grupę kontaktową do spraw węgla i stali, składającą się z przedstawicieli Wspólnoty, z jednej strony, i przedstawicieli Turkmenistanu, z drugiej strony.

Grupa kontaktowa wymienia regularnie informacje na temat wszelkich kwestii dotyczących węgla i stali stanowiących przedmiot zainteresowania Stron.

Artykuł 12

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 17]

Handel materiałami jądrowymi będzie prowadzony zgodnie z postanowieniami Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej. W razie konieczności handel materiałami jądrowymi podlega postanowieniom specjalnego porozumienia, które ma zostać zawarte między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a Turkmenistanem.

TYTUŁ III

PLATNOŚCI, KONKURENCJA I INNE POSTANOWIENIA GOSPODARCZE

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: tytuł IV]

Artykuł 13

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 39 ust. 1]

Strony zobowiązują się wyrazić zgodę na dokonywanie, we w pełni wymiennej walucie, wszelkich płatności bieżących między rezydentami Wspólnoty i Turkmenistanu, które są związane z przepływem towarów, dokonywanym zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy.

Artykuł 14

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 41 ust. 4]

Strony uzgadniają, że w przypadku gdy wymiana handlowa między Stronami zostanie naruszona, na uzgodnionych zasadach dokonają przeglądu sposobów stosowania odpowiednich przepisów prawa konkurencji.

Artykuł 15

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 40 ust. 1]

Na mocy postanowień niniejszego artykułu i załącznika II Turkmenistan nadal umacnia ochronę praw własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej w celu osiągnięcia do końca piątego roku od wejścia w życie niniejszej umowy poziomu ochrony podobnego do przewidzianego we Wspólnocie jej aktami, w szczególności wymienionymi w załączniku II, łącznie ze skutecznymi sposobami wykonywania takich praw.

Artykuł 16

Wzajemna pomoc administracyjna w sprawach celnych między organami Stron przebiega zgodnie z protokołem załączonym do niniejszej umowy.

TYTUŁ IV

POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE, OGÓLNE I KOŃCOWE

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: tytuł XI]

Artykuł 17

Wspólny Komitet utworzony na podstawie Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich w sprawie wymiany handlowej i współpracy handlowej i gospodarczej podpisanej dnia 18 grudnia 1989 r. wypełnia obowiązki nałożone na niego na mocy tej umowy aż do utworzenia Rady Współpracy przewidzianej w art. 77 Umowy o partnerstwie i współpracy.

Artykuł 18

Wspólny Komitet może, w przypadkach w określonych w niniejszej umowie, formułować zalecenia dotyczące osiągnięcia celów w niej określonych.

Komitet formułuje zalecenia za porozumieniem Stron.

Artykuł 19

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 81]

Podczas badania jakiegokolwiek kwestii wynikającej z niniejszej umowy w odniesieniu do postanowienia mającego związek z jakimkolwiek artykułem jednego z porozumień ustanawiających WTO Wspólny Komitet bierze pod uwagę w możliwie najszerszym zakresie wykładnię danego artykułu zaproponowaną przez członków WTO.

Artykuł 20

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 85]

1. W zakresie obowiązywania niniejszej umowy każda ze Stron zobowiązuje się zapewnić, na warunkach nie stanowiących dyskryminacji w porównaniu z własnymi obywatelami, osobom fizycznym i prawnym drugiej Strony dostęp do swoich właściwych sądów i organów administracyjnych, w celu dochodzenia swoich praw osobistych i majątkowych, w tym praw własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej.

2. W granicach swoich właściwych uprawnień Strony:

— wspierają przekazywanie do arbitrażu w rozstrzygnięciu sporów wynikających z transakcji handlowych oraz w ramach współpracy zawartych przez podmioty gospodarcze Wspólnoty i podmioty gospodarcze Turkmenistanu,

— ustalają, że w przypadku gdy spór skierowany jest do rozstrzygnięcia na drodze arbitrażu, każda Strona sporu może wybrać własnego arbitra, posiadającego dowolne obywatelstwo, z wyjątkiem przypadku, gdy procedury stosowane przez organ arbitrażowy wybrany przez Strony

stanowią inaczej, oraz że trzeci arbiter lub jedyny arbiter może być obywatelem państwa trzeciego,

— zalecają swoim podmiotom gospodarczym wybór prawa właściwego dla ich umów, za obopólną zgodą,

— popierają odwoływanie się do zasad arbitrażu wypracowanych przez Komisję Narodów Zjednoczonych do spraw Międzynarodowego Prawa Handlowego (UNCITRAL) oraz do arbitrażu w jakimkolwiek sądzie arbitrażowym państw sygnatariuszy Konwencji o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych, podpisanej w Nowym Jorku dnia 10 czerwca 1958 roku.

Artykuł 21

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 86]

Żadne postanowienie niniejszej umowy nie stanowi przeszkody dla podejmowania przez Stronę środków, które:

a) uważane są za niezbędne w celu zapobiegania ujawnianiu informacji, które naruszają jej podstawowe interesy w zakresie bezpieczeństwa;

b) odnoszą się do produkcji lub handlu bronią, amunicją lub sprzętem wojskowym, lub też do prowadzonych badań, rozwoju i produkcji, niezbędnych do celów obronności, o ile środki te nie naruszają warunków konkurencji w zakresie produktów nieprzeznaczonych do celów ściśle wojskowych;

c) uważane są za istotne w celu zapewnienia bezpieczeństwa w przypadku poważnych niepokojów wewnętrznych, mogących zakłócić porządek publiczny, w czasie wojny lub poważnego napięcia na arenie międzynarodowej, grożącego wybuchem wojny, lub w celu wywiązania się ze zobowiązań, jakie Strona przyjęła, aby zapewnić utrzymanie pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego;

d) uważa za konieczne ze względu na przestrzeganie swoich obowiązków i zobowiązań międzynarodowych w zakresie kontroli towarów i technologii podwójnego zastosowania.

Artykuł 22

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 87]

1. W dziedzinach objętych niniejszą umową oraz nie naruszając jakichkolwiek zawartych w niej postanowień szczególnych:

— uzgodnienia stosowane przez Turkmenistan w odniesieniu do Wspólnoty nie mogą prowadzić do jakiegokolwiek dyskryminacji między państwami członkowskimi, ich obywatelami, spółkami lub przedsiębiorstwami,

— uzgodnienia stosowane przez Wspólnotę w stosunku do Turkmenistanu nie mogą prowadzić do jakiegokolwiek dyskryminacji między obywatelami turkmeńskimi, turkmeńskimi spółkami lub przedsiębiorstwami.

2. Postanowienia ust. 1 nie naruszają prawa Stron do stosowania właściwych postanowień ich ustawodawstwa podatkowego w odniesieniu do podatników, którzy nie są w identycznej sytuacji ze względu na ich miejsce zamieszkania.

Artykuł 23

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 88]

1. W przypadku sporu dotyczącego stosowania lub interpretacji niniejszej umowy każda ze Stron może odwołać się do Wspólnego Komitetu.

2. Wspólny Komitet może rozstrzygnąć spór w drodze zalecenia.

3. W przypadku gdy nie jest możliwe rozstrzygnięcie sporu zgodnie z ust. 2, każda ze Stron może powiadomić drugą Stronę o wyznaczeniu rozjemcy; druga Strona jest wtedy zobowiązana do wyznaczenia drugiego rozjemcy w terminie dwóch miesięcy.

Wspólny Komitet wyznacza trzeciego rozjemcę.

Rozjemcy przyjmują zalecenia większością głosów. Zalecenia te nie są wiążące dla Stron.

Artykuł 24

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 89]

Strony zgadzają się prowadzić konsultacje w trybie pilnym właściwymi kanałami, na wniosek jednej z nich, w celu rozpatrzenia wszelkich kwestii związanych z interpretacją lub wykonywaniem postanowień niniejszej umowy oraz z innymi właściwymi aspektami ich wzajemnych stosunków.

Postanowienia niniejszego artykułu w żaden sposób nie zmieniają postanowień art. 7, 23 i 28 i nie stanowią dla nich uszczerbku.

Artykuł 25

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 90]

Traktowanie przyznane Turkmenistanowi na podstawie niniejszej umowy nie jest w żadnym przypadku bardziej korzystne od traktowania, jakie państwa członkowskie przyznały sobie wzajemnie.

Artykuł 26

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 92]

W zakresie, w jakim sprawy objęte niniejszą umową są objęte Traktatem karty energetycznej i jej protokołami, z chwilą wejścia w życie traktat ten i protokoły stosuje się do tych spraw jedynie w zakresie, w jakim stosowanie to jest w nich przewidziane.

Artykuł 27

1. Niniejsza umowa obowiązuje do momentu wejścia w życie Umowy o partnerstwie i współpracy, parafowanej dnia 24 maja 1997 r.

2. Każda ze Stron może wypowiedzieć niniejszą umowę w drodze notyfikacji skierowanej do drugiej Strony. Niniejsza umowa przestaje być stosowana po upływie sześciu miesięcy od dnia takiej notyfikacji.

Artykuł 28

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 94]

1. Strony podejmują wszelkie działania ogólne i szczegółowe niezbędne do wypełnienia ich zobowiązań wynikających z niniejszej umowy. Strony dokładają starań, aby cele wymienione w umowie zostały osiągnięte.

2. Jeżeli jedna ze Stron uzna, iż druga Strona nie wywiązuje się ze zobowiązań nałożonych na nią zgodnie z niniejszą umową, może ona podjąć odpowiednie środki. Przedtem jednak, z wyjątkiem szczególnie nagłych przypadków, powinna dostarczyć Wspólnemu Komitetowi wszelkie istotne informacje konieczne dla głębszego zbadania sytuacji w celu znalezienia rozwiązania zadowalającego Strony.

Przy wyborze tych środków należy przyznać priorytet tym, które w najmniejszym stopniu zakłócają funkcjonowanie umowy. O podjęciu tych środków Wspólny Komitet powinien być informowany niezwłocznie, jeżeli zażąda tego druga Strona.

Artykuł 29

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 95]

Załączniki I i II, jak również Protokół o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych, stanowią integralną część niniejszej umowy.

Artykuł 30

[Umowa o partnerstwie i współpracy z Turkmenistanem: art. 97]

Niniejszą umowę stosuje się, z jednej strony, do terytoriów, na których stosowane są traktaty ustanawiające Wspólnotę Europejską, Europejską Wspólnotę Energii Atomowej oraz Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, zgodnie z warunkami ustanowionymi w tych traktatach i, z drugiej strony, do terytorium Turkmenistanu.

Artykuł 31

Niniejszą umowę sporządzono w dwóch egzemplarzach w językach duńskim, niderlandzkim, angielskim, fińskim, francuskim, niemieckim, włoskim, hiszpańskim, szwedzkim, greckim, portugalskim i turkmeńskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

Artykuł 32

Niniejsza umowa zostanie zatwierdzona przez Strony zgodnie z ich własnymi procedurami.

Niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony powiadamiają Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej o zakończeniu procedur, o których mowa w akapicie pierwszym.

Od chwili wejścia w życie i w takim zakresie, w jakim dotyczy to stosunków między Turkmenistanem a Wspólnotą, niniejsza umowa zastępuje art. 2, art. 3 z wyjątkiem jego tiret czwartego oraz art. 4–16 Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich w sprawie wymiany handlowej i współpracy handlowej i gospodarczej, podpisanej w Brukseli dnia 18 grudnia 1989 roku.

WYKAZ ZAŁĄCZONYCH DOKUMENTÓW

ZAŁĄCZNIK I: Orientacyjny wykaz przywilejów przyznanych przez Turkmenistan Niepodległym Państwom zgodnie z art. 2 ust. 3.

ZAŁĄCZNIK II: Akty prawne dotyczące własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej wymienione w art. 15.

Protokół w sprawie wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych.

ZAŁĄCZNIK I**Orientacyjny wykaz przywilejów przyznanych przez Turkmenistan Niepodległym Państwom zgodnie z art. 2 ust. 3.****1. Należności przywozowe i wywozowe**

Nie pobiera się należności przywozowych ani wywozowych.

Usług takich jak odprawa celna oraz prowizji i innych należności nakładanych przez Państwową Służbę Celną, Państwową Giełdę Towarową i Państwową Inspekcję Podatkową nie opłaca się w przypadku następujących towarów:

— przywozu ziarna, żywności dla niemowląt, żywności sprzedawanej ludności po cenach kontrolowanych przez państwo,

— towarów przywożonych na podstawie umów i finansowanych przez Turkmenistan z budżetu państwa.

2. Warunki transportu i tranzytu

W odniesieniu do państw Wspólnoty Niepodległych Państw będących Stronami wielostronnej umowy dotyczącej zasad i warunków regulujących stosunki w dziedzinie transportu lub na podstawie umów dwustronnych dotyczących transportu i tranzytu, na zasadzie wzajemności nie pobiera się podatków i innych opłat za przewóz i odprawę celną towarów (w tym towarów w tranzycie), ani za tranzyt pojazdów.

Pojazdy pochodzące z państw Wspólnoty Niepodległych Państw podczas tranzytu przez terytorium Turkmenistanu są zwolnione z wszelkich opłat.

ZAŁĄCZNIK II

Akty prawne dotyczące własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej, o których mowa w art. 15

1. Akty wspólnotowe, o których mowa w art. 15:

- pierwsza dyrektywa Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych,
- dyrektywa Rady 87/54/EWG z dnia 16 grudnia 1986 r. w sprawie ochrony prawnej topografii produktów półprzewodnikowych,
- dyrektywa Rady 91/250/EWG z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych,
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczące stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych,
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych,
- dyrektywa Rady 93/83/EWG z dnia 27 września 1993 r. w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową,
- dyrektywa Rady 93/98/EWG z dnia 29 października 1993 r. w sprawie harmonizacji czasu ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych,
- dyrektywa Rady 92/100/EWG z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej,
- rozporządzenie (WE) nr 1610/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. dotyczące stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla środków ochrony roślin,
- dyrektywa 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych,
- rozporządzenie Rady (WE) nr 3295/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiające środki uniemożliwiające dopuszczenie do swobodnego obrotu, wywozu, powrotnego wywozu lub poddawania procedurze zawieszającej towarów podrabianych i towarów pirackich.

2. W przypadku wystąpienia problemów w dziedzinie własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej, które objęte są powyższymi aktami wspólnotowymi i wpływają na warunki handlu, na wniosek Wspólnoty lub Turkmenistanu przeprowadzane są pilne konsultacje w celu osiągnięcia rozwiązań zadowolających obie Strony.

PROTOKÓŁ**w sprawie wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych****Artykuł 1****Definicje**

Do celów niniejszego protokołu:

- a) „ustawodawstwo celne” oznacza wszelkie przepisy ustawowe i wykonawcze stosowane na terytorium każdej z Umawiających się Stron, regulujące przywóz, wywóz, tranzyt towarów i objęcie ich dowolną procedurą celną, włączając w to środki zakazu, ograniczeń i kontroli przyjęte przez te Strony;
- b) „organ wnioskujący” oznacza właściwy organ administracyjny, który został w tym celu wyznaczony przez jedną ze Stron oraz który występuje z wnioskiem o udzielenie pomocy w sprawach celnych;
- c) „organ, do którego kierowany jest wniosek”, oznacza właściwy organ administracyjny, który został w tym celu wyznaczony przez jedną ze Stron i do którego skierowany jest wniosek o udzielenie pomocy w sprawach celnych;
- d) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby;
- e) „działanie niezgodne z ustawodawstwem celnym” oznacza wszelkie pogwałcenie lub próbę pogwałcenia ustawodawstwa celnego.

Artykuł 2**Zakres zastosowania**

1. Strony pomagają sobie nawzajem w zakresie swoich uprawnień, w sposób i na warunkach ustanowionych w niniejszym protokole, aby zapewnić prawidłowe stosowanie ustawodawstwa celnego, w szczególności przez zapobieganie przypadkom naruszenia takiego ustawodawstwa, ich wykrywanie i badanie.

2. Pomoc w sprawach celnych, przewidziana w niniejszym protokole, odnosi się do każdego organu administracyjnego Umawiających się Stron, który jest właściwy w zakresie stosowania niniejszego protokołu. Nie powoduje to uszczerbku dla zasad regulujących wzajemną pomoc w sprawach karnych. Nie obejmuje również informacji uzyskanych w wyniku działań przeprowadzonych na wniosek organów sądowniczych, chyba że organy te wyrażą zgodę na przekazanie takich informacji.

Artykuł 3**Pomoc na żądanie**

1. Na wniosek organu wnioskującego organ, do którego kierowany jest wniosek dostarcza wszystkich stosownych infor-

macji umożliwiających właściwe stosowanie ustawodawstwa celnego, w szczególności informacji dotyczących wykrytych lub planowanych działań, które stanowią lub mogą stanowić działania niezgodne z tym ustawodawstwem celnym.

2. Na wniosek organu wnioskującego organ, do którego kierowany jest wniosek, udziela informacji, czy towary wywiezione z terytorium jednej Strony zostały właściwie przywiezione na terytorium drugiej Strony, wyszczególniając, w razie potrzeby, procedury celne zastosowane wobec tych towarów.

3. Na wniosek organu wnioskującego organ, do którego kierowany jest wniosek, w granicach wyznaczonych przez prawo, podejmuje konieczne kroki w celu zapewnienia szczególnego nadzoru nad:

- a) osobami fizycznymi lub prawnymi, wobec których istnieją uzasadnione podejrzenia, że uczestniczą one lub uczestniczyły w działaniach niezgodnych z ustawodawstwem celnym;
- b) miejscami, w których zapasy towarów zostały zgromadzone w taki sposób, że są uzasadnione podstawy, by przypuszczać, iż przeznaczone są do działań niezgodnych z ustawodawstwem celnym;
- c) przepływem towarów uznanym za mogący spowodować naruszenie ustawodawstwa celnego;
- d) środkami transportu, wobec których istnieją uzasadnione podejrzenia, że były one, są lub mogą być wykorzystane do działań niezgodnych z ustawodawstwem celnym.

Artykuł 4**Dobrowolna pomoc**

Z własnej inicjatywy i zgodnie ze swoim ustawodawstwem, przepisami wykonawczymi oraz innymi instrumentami prawnymi, Strony udzielają sobie wzajemnej pomocy, jeżeli uznają, że jest to konieczne dla właściwego stosowania ustawodawstwa celnego, a w szczególności, gdy otrzymają informacje dotyczące:

- działań, które naruszają lub naruszyłyby to ustawodawstwo i które mogą zainteresować drugą Stronę,
- nowych środków lub metod wykorzystywanych do takich działań;
- towarów, o których wiadomo, że są przedmiotem działań uważanych za działania niezgodne z ustawodawstwem celnym,

- osób fizycznych lub prawnych, wobec których istnieją uzasadnione podejrzenia, że uczestniczą one lub uczestniczyły w działaniach niezgodnych z ustawodawstwem celnym,
- środków transportu, wobec których istnieją uzasadnione podejrzenia, że były, są lub mogą być wykorzystane do działań niezgodnych z ustawodawstwem celnym.

Artykuł 5

Przekazywanie dokumentów/powiadamianie

Na wniosek organu wnioskującego organ, do którego kierowany jest wniosek, zgodnie ze swoim ustawodawstwem, podejmuje wszystkie niezbędne środki w celu:

- dostarczenia wszystkich dokumentów,
- przekazywania wszystkich decyzji,

objętych zakresem zastosowania niniejszego protokołu, skierowanych do adresata zamieszkującego lub mającego swoją siedzibę na ich terytorium. W takim przypadku do wniosków w sprawie przekazania dokumentów lub powiadomienia ma zastosowanie art. 6 ust. 3.

Artykuł 6

Forma i treść wniosku o pomoc

1. Wnioski składane na mocy niniejszego protokołu sporządzane są w formie pisemnej. Do wniosków dołączane są dokumenty niezbędne do udzielenia odpowiedzi. Jeżeli wymagać tego będzie nagle sytuacja, mogą być przyjęte wnioski w formie ustnej, lecz muszą być one bezzwłocznie potwierdzone w formie pisemnej.
2. Wnioski składane zgodnie z ust. 1 zawierają następujące informacje:
  - a) organ wnioskujący, który przedstawia wniosek;
  - b) środki, których dotyczy wniosek;
  - c) przedmiot i uzasadnienie wniosku,
  - d) przepisy ustawowe, zasady i inne regulacje prawne mające związek z wnioskiem,
  - e) możliwie dokładne i pełne wskazówki na temat osób fizycznych lub prawnych będących przedmiotem dochodzenia,
  - f) streszczenie stosownych faktów i dochodzeń już przeprowadzonych, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 5.

3. Wnioski są przedkładane w języku urzędowym organu, do którego kierowany jest wniosek, lub w języku możliwym do zaakceptowania przez ten organ.

4. Jeśli dany wniosek nie spełnia wymogów formalnych, można żądać jego poprawienia lub uzupełnienia; mogą jednak zostać zalecane środki zapobiegawcze.

Artykuł 7

Realizacja wniosków

1. W celu realizacji wniosku o pomoc organ, do którego kierowany jest wniosek, podejmuje czynności w zakresie swoich kompetencji i w ramach dostępnych środków tak, jakby działał na własny rachunek lub na wniosek innych organów tej samej Strony, przekazując posiadane już informacje, przeprowadzając lub zlecając przeprowadzenie właściwych dochodzeń. Niniejsze postanowienie ma zastosowanie również do działu administracji, do którego organ, do którego kierowany jest wniosek zwrócił się w sytuacji, gdy nie mógł samodzielnie podjąć czynności.

2. Wnioski o pomoc realizowane są zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i innymi instrumentami prawnymi Strony, do której są kierowane.

3. Należycie umocowani urzędnicy jednej Strony mogą, za zgodą drugiej Strony i na warunkach przez nią ustalonych, otrzymywać od urzędników organów, do których kierowany jest wniosek, lub innych organów odpowiedzialnych wobec organów, do których kierowany jest wniosek, informacje o działaniach naruszających lub mogących naruszać ustawodawstwo celne, które to informacje są potrzebne organom wnioskującym do celów niniejszego protokołu.

4. Urzędnicy jednej Strony mogą, za zgodą drugiej Strony i na warunkach przez nią ustanowionych, uczestniczyć w dochodzeniach prowadzonych na jej terytorium.

Artykuł 8

Forma przekazywania informacji

1. Organ, do którego kierowany jest wniosek, przekazuje wyniki dochodzenia organowi wnioskującemu w formie dokumentów, uwierzytelnionych kopii dokumentów, sprawozdań i temu podobnych.

2. Dokumenty określone w ust. 1 mogą być zastąpione skomputeryzowanymi informacjami przedstawionymi w jakiegokolwiek formie w tym samym celu.

3. Jedynie w przypadku gdy uwierzytelnione kopie uznane są za niewystarczające, można zwrócić się z wnioskiem o oryginały dokumentów. Udostępnione oryginały są zwracane najszybciej, jak jest to możliwe.

Artykuł 9

Odstępstwa od obowiązku udzielania pomocy

1. Strony mogą odmówić udzielenia pomocy przewidzianej w niniejszym protokole, jeśli pomoc ta:

- a) mogłaby zagrozić suwerenności Turkmenistanu lub państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek o udzielenie pomocy na mocy niniejszego protokołu; lub
- b) mogłaby zagrażać porządkowi publicznemu, bezpieczeństwu lub innym zasadniczym interesom, w szczególności w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 2; lub
- c) dotyczyć przepisów walutowych lub podatkowych innych niż ustawodawstwo celne; lub
- d) naruszać tajemnicę przemysłową, handlową lub zawodową.

2. Jeśli organ wnioskujący wnioskuje o pomoc, której sam nie byłby w stanie udzielić, gdyby został o to poproszony, powinien zwrócić na ten fakt uwagę w swoim wniosku. Decyzja co do sposobu rozpatrzenia takiego wniosku należy do organu, do którego kierowany jest wniosek.

3. Jeśli odmawia się udzielenia pomocy, decyzja ta i jej uzasadnienie muszą być niezwłocznie przekazane organowi wnioskującemu.

Artykuł 10

Wymiana informacji i poufność

1. Wszelkie informacje przekazane w dowolnej formie zgodnie z niniejszym protokołem mają charakter poufny lub zastrzeżony, w zależności od zasad mających zastosowanie dla każdej ze Stron. Są one objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej i podlegają ochronie zapewnionej na mocy właściwych przepisów ustawowych Strony, która je otrzymała, oraz odpowiednich postanowień stosowanych w odniesieniu do instytucji wspólnotowych.

2. Dane osobowe mogą być przekazywane jedynie, jeśli Strona, która je otrzymuje, zobowiązuje się do ochrony tych danych w sposób co najmniej równoważny ze sposobem, jaki do tego poszczególnego przypadku stosuje Strona, która je przekazuje.

3. Uzyskane informacje są wykorzystywane wyłącznie do celów niniejszego protokołu. Jeśli jedna ze Stron zamierza wykorzystać te informacje w innym celu, zwraca się najpierw

do organu, który je przekazał o wyrażenie pisemnej zgody. Wykorzystanie tych informacji podlega ograniczeniom nałożonym przez ten organ.

4. Ustęp 3 nie stanowi przeszkody w wykorzystywaniu informacji w postępowaniach sądowych lub administracyjnych w sprawie nieprzestrzegania ustawodawstwa celnego wszczętych w późniejszym czasie. Właściwy organ dostarczający te informacje jest powiadamiany o ich wykorzystaniu.

5. W protokołach, sprawozdaniach i zeznaniach, jak również w trakcie postępowania i dochodzenia przed sądem Strony mogą wykorzystać jako dowód zebrane informacje i zbądane dokumenty, zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu.

Artykuł 11

Eksperci i świadkowie

Urzędnik organu, do którego kierowany jest wniosek, może być upoważniony do występowania, w ramach udzielonego pełnomocnictwa, jako ekspert lub świadek w postępowaniu sądowym lub administracyjnym, dotyczącym spraw objętych niniejszym protokołem, wszczętym przez organy sądowe drugiej Strony, i do przedstawiania takich przedmiotów, dokumentów lub ich uwierzytelnionych kopii, które mogą być potrzebne w takich postępowaniach. Wniosek o takie występowanie musi wyraźnie określać w jakiej sprawie, na jakiej podstawie i w jakim charakterze urzędnik będzie przesłuchiwany.

Artykuł 12

Wydatki związane z udzieleniem pomocy

Strony zrzekają się wszelkich wzajemnych roszczeń o zwrot kosztów poniesionych w związku z wykonywaniem postanowień niniejszego protokołu, z wyjątkiem – w stosownych przypadkach – wydatków związanych z ekspertami, świadkami oraz tłumaczami, którzy nie są pracownikami administracji publicznej.

Artykuł 13

Stosowanie

1. Stosowanie niniejszego protokołu powierza się centralnym organom celnym Turkmenistanu, z jednej strony, oraz właściwym służbom Komisji Wspólnot Europejskich, oraz w stosownym przypadku, organom celnym państw członkowskich, z drugiej strony. Decydują one o wszystkich praktycznych środkach i działaniach niezbędnych do jego wykonania, z uwzględnieniem obowiązujących zasad dotyczących ochrony danych. Mogą one zaproponować właściwym władzom zmiany, jakie ich zdaniem powinny być wprowadzone do niniejszego protokołu.

2. Umawiające się Strony przeprowadzają wzajemne konsultacje, a następnie wzajemnie się informują o szczegółowych zasadach wykonawczych, które są przyjęte zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu.

*Artykuł 14***Inne porozumienia**

1. Zważywszy na zakres kompetencji odpowiednio Wspólnoty Europejskiej i państw członkowskich, postanowienia niniejszego protokołu:

- nie wpływają na zobowiązania Stron wynikające z jakiegokolwiek innej umowy lub konwencji międzynarodowej,
- są uważane za uzupełniające w stosunku do umów o wzajemnej pomocy, które zostały lub mogą być zawarte między poszczególnymi państwami członkowskimi a Turkmenistanem, oraz

— nie wpływają na postanowienia regulujące przekazywanie między właściwymi służbami Komisji a organami celnymi państw członkowskich wszelkich informacji uzyskanych na podstawie niniejszej umowy, jakie mogłyby stanowić przedmiot zainteresowania Wspólnoty.

2. Nie naruszając postanowień art. 1, postanowienia niniejszej umowy są nadrzędne wobec postanowień dwustronnych umów o wzajemnej pomocy, które zostały lub które mogłyby zostać zawarte między poszczególnymi państwami członkowskimi a Turkmenistanem, jeśli postanowienia te są sprzeczne z postanowieniami niniejszego protokołu.

3. W kwestiach związanych ze stosowaniem niniejszego protokołu Strony prowadzą wzajemne konsultacje celem rozwiązania zaistniałych problemów w ramach Wspólnego Komitetu, o którym mowa w art. 17 niniejszej umowy.

AKT KOŃCOWY

Pełnomocnicy WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ, EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY WĘGLA I STALI oraz EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY ENERGII ATOMOWEJ, zwanych dalej „Wspólnotą”,

z jednej strony, oraz

pełnomocnicy TURKMENISTANU,

z drugiej strony,

spotykając się w Brukseli dnia 10 listopada 1999 roku w celu podpisania Umowy przejściowej w sprawie handlu i spraw związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, zwanej dalej „Umową”, przyjęli następujące teksty:

Umowę, w tym załączniki do niej, i następujący protokół:

Protokół w sprawie wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych.

Pełnomocnicy Wspólnoty oraz pełnomocnicy Turkmenistanu przyjęli treść następujących wspólnych deklaracji, wymienionych poniżej i dołączonych do niniejszego aktu końcowego:

Wspólna deklaracja w sprawie danych osobowych

Wspólna deklaracja dotycząca artykułu 7 Umowy

Wspólna deklaracja dotycząca artykułu 8 Umowy

Wspólna deklaracja dotycząca artykułu 15 Umowy

Wspólna deklaracja dotycząca artykułu 28 Umowy.

Pełnomocnicy Wspólnoty biorą pod uwagę jednostronną deklarację wyszczególnioną poniżej i załączoną do niniejszego aktu końcowego:

Jednostronna deklaracja Turkmenistanu dotycząca ochrony praw własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej.

Sporządzono w Brukseli dnia dziesiątego listopada tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego dziewiątego roku.

W imieniu Wspólnoty Europejskiej, Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej

W imieniu Turkmenistanu

Wspólna deklaracja dotycząca danych osobowych

W przypadku stosowania niniejszej Umowy Strony są świadome potrzeby zapewnienia odpowiedniej ochrony osób w zakresie przetwarzania danych osobowych i ich swobodnego przepływu.

Wspólna deklaracja dotycząca artykułu 7 Umowy

Wspólnota i Turkmenistan deklarują, że treść klauzuli ochronnej nie przyznaje traktowania ochronnego odpowiadającego przepisom GATT.

Wspólna deklaracja dotycząca artykułu 8 Umowy

Do czasu przystąpienia Turkmenistanu do WTO Strony prowadzą w ramach Wspólnego Komitetu wzajemne konsultacje w sprawie polityki Turkmenistanu dotyczącej ceł w przywozie, w tym zmian w zakresie ochrony celnej. Konsultacje te są w szczególności zalecane przed podwyższeniem poziomu ochrony taryfowej.

Wspólna deklaracja dotycząca artykułu 15 Umowy

W granicach swoich kompetencji Strony uzgadniają, że do celów niniejszej Umowy określenie „własność intelektualna, przemysłowa i handlowa” obejmuje w szczególności prawa autorskie, w tym prawa autorskie programów komputerowych, a także prawa pokrewne, prawa odnoszące się do patentów, wzorów przemysłowych, oznaczeń geograficznych, w tym nazw pochodzenia, znaków towarowych i usługowych, topografii obwodów scalonych, jak również ochronę przed nieuczciwą konkurencją, określoną w artykule 10 bis Konwencji związkowej paryskiej o ochronie własności przemysłowej, i ochronę informacji niejawnych dotyczących *know-how*.

Wspólna deklaracja dotycząca artykułu 28 Umowy

1. Do celów właściwej interpretacji i stosowania w praktyce niniejszej Umowy Strony uzgadniają, że określenie „szczególnie nagłe przypadki” zawarte w art. 28 Umowy oznacza przypadki istotnego naruszenia Umowy przez jedną ze Stron. Do istotnych naruszeń Umowy należą:
    - a) odrzucenie niniejszej Umowy nie znajdujące potwierdzenia w zasadach ogólnych prawa międzynarodowego;
    - lub
    - b) naruszenie istotnych elementów niniejszej Umowy wymienionych w art. 1.
  2. Strony uzgadniają, że „odpowiednie środki”, określone w art. 28, oznaczają środki podjęte zgodnie z prawem międzynarodowym. Jeśli jedna ze Stron podejmie jakiś środek w szczególnie nagłym przypadku, zgodnie z art. 28, druga ze Stron może skorzystać z procedury rozstrzygnięcia sporów.
-

Jednostronna deklaracja Turkmenistanu dotycząca ochrony praw własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej

Turkmenistan oświadcza, co następuje:

1. Przed końcem piątego roku następującego po wejściu w życie niniejszej Umowy Turkmenistan przystąpi do konwencji wielostronnych w sprawie ochrony praw własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej, określonych w ust. 2 niniejszej deklaracji, których państwa członkowskie Wspólnoty są stronami lub które są stosowane de facto przez państwa członkowskie zgodnie ze odpowiednimi postanowieniami tych konwencji.
  2. Ustęp 1 niniejszej deklaracji dotyczy następujących konwencji wielostronnych:
    - Konwencja berneńska o ochronie dzieł literackich i artystycznych (Akt paryski, 1971 rok),
    - Międzynarodowa konwencja o ochronie wykonawców, producentów fonogramów oraz organizacji nadawczych (Rzym, 1961 rok),
    - Porozumienie madryckie o międzynarodowej rejestracji znaków (Akt sztokholmski, 1967, zmieniony w 1979 roku),
    - Protokół do Porozumienia madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków (Madryt, 1989 rok),
    - Porozumienie nicejskie dotyczące międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków (Genewa, 1977 rok, zmienione w 1979 roku),
    - Traktat budapesztański o międzynarodowym uznawaniu depozytu drobnoustrojów dla celów postępowania patentowego (1977 r., zmieniony w 1980 r.),
    - Międzynarodowa konwencja o ochronie nowych odmian roślin (UPOV) (Akt genewski, 1991 rok).
  3. Turkmenistan potwierdza wagę, jaką przywiązuje do obowiązków wypływających z następujących konwencji wielostronnych:
    - Konwencja związkowa paryska o ochronie własności przemysłowej (Akt sztokholmski z 1967 roku, zmieniony w 1979 roku),
    - Traktat o Współpracy Patentowej (Waszyngton, 1970 rok, znowelizowany i zmieniony w 1979 i 1984 roku).
  4. Od chwili wejścia w życie niniejszej Umowy Turkmenistan przyznaje – w dziedzinie uznania i ochrony własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej – spółkom i obywatelom Wspólnoty traktowanie nie mniej korzystne niż traktowanie przyznane jakimkolwiek państwu trzeciemu w ramach porozumień dwustronnych.
  5. Postanowienia ust. 4 nie mają zastosowania do przywilejów przyznanych przez Turkmenistan jakiegokolwiek państwu trzeciemu na rzeczywistej zasadzie wzajemności, ani do przywilejów przyznanych przez Turkmenistan innemu krajowi dawnego ZSRR.
-

Wymiana listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Turkmenistanem zmieniająca Umowę przejściową w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali oraz europejską wspólnotą energii atomowej, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, w zakresie autentycznych wersji językowych

A. List Wspólnoty Europejskiej

Szanowny Panie,

Umowa przejściowa w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej z jednej strony, a Turkmenistanem z drugiej strony, została podpisana w dniu 10 listopada 1999 r.

Artykuł 31 umowy przejściowej ustanawia języki angielski, duński, fiński, francuski, grecki, hiszpański, niderlandzki, niemiecki, portugalski, szwedzki, włoski i turkmeński jako języki autentycznych wersji tej umowy.

Ze względu na zwiększenie się liczby języków oficjalnych instytucji Wspólnoty Europejskiej, w szczególności ze względu na przystąpienie 12 nowych państw członkowskich do Unii Europejskiej od momentu podpisania umowy przejściowej, niezbędne jest, aby wersje umowy przejściowej w językach bułgarskim, czeskim, estońskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, polskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim i węgierskim także zostały uznane za wersje autentyczne oraz aby art. 31 umowy przejściowej został odpowiednio zmieniony.

Dodatkowe wersje językowe zostały załączone do niniejszego listu.

Byłbym wdzięczny, gdyby mógł Pan wyrazić zgodę Turkmenistanu na uznanie załączonych wersji językowych za autentyczne wersje językowe umowy przejściowej oraz zgodę Turkmenistanu na odpowiednią zmianę art. 31 umowy przejściowej.

Niniejszy instrument prawny wchodzi w życie z dniem jego podpisania.

Z wyrazami szacunku,

W imieniu Wspólnoty Europejskiej

B. List Turkmenistanu

Szanowny Panie,

Mam zaszczyt potwierdzić otrzymanie Pańskiego listu z datą dzisiejszą oraz załączonych wersji językowych Umowy przejściowej w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, który brzmi następująco:

„Umowa przejściowa w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej z jednej strony, a Turkmenistanem z drugiej strony, została podpisana w dniu 10 listopada 1999 r.

Artykuł 31 umowy przejściowej ustanawia języki angielski, duński, fiński, francuski, grecki, hiszpański, niderlandzki, niemiecki, portugalski, szwedzki, włoski i turkmeński jako języki autentycznych wersji tej umowy.

Ze względu na zwiększenie się liczby języków oficjalnych instytucji Wspólnoty Europejskiej, w szczególności ze względu na przystąpienie 12 nowych państw członkowskich do Unii Europejskiej od momentu podpisania umowy przejściowej, niezbędne jest, aby wersje umowy przejściowej w językach bułgarskim, czeskim, estońskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, polskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim i węgierskim także zostały uznane za wersje autentyczne oraz aby art. 31 umowy przejściowej został odpowiednio zmieniony.

Dodatkowe wersje językowe zostały załączone do niniejszego listu.

Byłbym wdzięczny, gdyby mógł Pan wyrazić zgodę Turkmenistanu na uznanie załączonych wersji językowych za autentyczne wersje językowe umowy przejściowej oraz zgodę Turkmenistanu na odpowiednią zmianę art. 31 umowy przejściowej.

Niniejszy instrument prawny wchodzi w życie z dniem jego podpisania”.

Mam zaszczyt wyrazić zgodę Turkmenistanu na uznanie załączonych wersji językowych za autentyczne wersje językowe umowy przejściowej oraz zgodę Turkmenistanu na odpowiednią zmianę art. 31 umowy przejściowej.

Jak stwierdził Pan w swoim liście, niniejszy instrument prawny wchodzi w życie z dniem jego podpisania.

Z wyrazami szacunku,

W imieniu Turkmenistanu

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

